

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1494/2015
29.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужила О.П. и В.П., обе из К., чији је заједнички пуномоћник Б.Н., адвокат из З., Б., против туженог Р.В. из Б., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 1827/15 од 02.04.2015. године, на седници одржаној 29.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужила, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 1827/15 од 02.04.2015. године.

Образложење

Други основни суд у Београду, решењем П 12382/10 од 03.03.2015. године, одбацио је као неблаговремен предлог тужила за понављање поступка.

Виши суд у Београду, решењем Гж 1827/15 од 02.04.2015. године, одбио је као неосновану жалбу тужила и потврдио решење Другог основног суда у Београду П 12382/10 од 03.03.2015. године.

Против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о предлогу за понављање поступка, тужиле су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 399. а у вези члана 412. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу одредбе члана 399. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, Други општински суд у Београду, правноснажном пресудом П 6123/07 од 04.11.2009. године, одбио је тужбени

захтев, којим је правни претходник тужила сада пок. В.П.Ђ., тражила да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен између Н.Ђ. као примаоца издржавања и Р.В., као даваоца издржавања, оверен у предмету Другог општинског суда у Београду Р 493/05, дана 27.09.2005. године. Истом пресудом, одбијен је евентуални тужбени захтев, којим је тражено да се поништи исти уговор. Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 14844/10 од 16.12.2011. године, одбио је као неосновану жалбу тужила и потврдио пресуду Другог општинског суда у Београду П 6123/07 од 04.11.2009. године. Дана 22.10.2014. године, тужиле као правни следбеници сада пок. В.П.-Ђ., поднеле су предлог за понављање поступка, из разлога прописаних одредбом члана 426. (422) став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку, наводећи да је њиховом пуномоћнику 04.09.2014. године дозвољено копирање списка предмета Другог основног суда у Београду Р 344/05 и Р 493/05, из којих се дошло до сазнања о новим чињеницама, да је њихов пуномоћник прибавио медицинску документацију, здравствени картон и историју болести са отпусном листом за Н.Ђ., када је он последњи пут примљен у болницу, из које су такође утврђени нови подаци. Тужиле су навеле да су дошле до података да је њихова мајка редовно слала новац на име издржавања сада пок. Н.Ђ.. У прилог предлога за понављање поступка су приложиле доказе о извршеном увиду у списе предмета Р 344/05 и Р 493/05, потврду Београд Трансфер центра од 11.05.2010. године, историју болести Н.Ђ. са отпусном листом од 12.05.2007. године и здравствени картон Н.Ђ..

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, по оцени овога суда, правилан је закључак нижестепених судова да је предлог за понављање поступка неблаговремен, с обзиром на то да је поступак пред нижестепеним судовима окончан правноснажношћу пресуде 16.12.2011. године, док је предлог за понављање поступка поднет 22.10.2014. године, да је у конкретном случају протекао рок од 30 дана из члана 424. став 1. тачка 6. ЗПП, а имајући у виду да је утврђено да су доказна средства на које се странке позивају у предлогу за понављање поступка могле изнети пре правноснажности пресуде.

При томе, није неопходно даље детаљно образлагати одлуку којом се ревизија одбија као неоснована, већ се тужиле упућује на образложење побијаног решења, да се непотребно не би понављало, у смислу одредбе члана 405. став 2. а у вези одредбе члана 412. став 5. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 405. став 1. а у вези одредбе члана 412. став 5. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**